

Fiskeriministeren (Risgaard Knudsen): Jeg kan kun gentage, hvad jeg allerede har sagt, at jeg mener, man bør afvente eventuel sagsbehandling i monopoltilsynet og se, hvad en sådan behandling fører med sig.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgstiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om husmoderafløsning.

(Lovforslaget (nr. 45) findes i tillæg A. sp. 1431 fremsættelsen i tidenden sp. 1057).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Viola Nørløv: Når forslag til lov om husmoderafløsning i dag er til behandling, er det, fordi der i loven af 1963 er en revisionsparagraf, der siger, at loven skal revideres i folketingsåret 1967-68. Det er en lov, der nyder almindelig anerkendelse i befolkningen, og tusinder af hjem er glade for den hjælp, loven giver mulighed for under sygdom, så jeg kunne nøjes med en kort anbefaling af ministerens forslag om at gøre loven permanent. Men ministeren foreslår også en nydannelse, som jeg mener vi må se på i et udvalg. Jeg forstår, at ministerens forslag er tænkt som en forbedring af loven.

I § 1, stk. 2, står, at ordningen kan omfatte udsendelse af børnemedhjælpere til at have opsyn med syge børn i hjemmet, og i § 3 står, at i tilfælde af et barns sygdom kræves lægerekvisition kun, såfremt bistand ydes ud over 4 dage.

I bemærkningerne til forslaget står bl. a.:

„Formålet med hjælpen skal være, at hjemmene skal kunne få bistand straks, når behovet opstår, og kunne få hjælp, når egentlig husmoderafløsning ikke er påkrævet.“

Det får mig til at spørge ministeren: når børnemedhjælperen ikke er husmoderafløser, hvilken uddannelse skal hun da have, og er lønnen den samme som for husmoderafløser? I øvrigt praktiseres den gældende lov på den måde, at der ydes husmoderafløsning til hjem med syge børn. Det er altså ikke nogen nyhed, men det er muligt,

at det skal ind i loven. Det sker jo undertiden, at det praktiske liv danner et fornuftigt mønster, som siden lovfæstes, men jeg føler mig ikke overbevist om, at man behøver en ny benævnelse for et arbejde, der vitterlig finder sted i dag.

Med hensyn til uddannelse vil jeg mene, at tiden nu er inde til at gøre den obligatorisk.

Så er der spørgsmålet om hjemmehjælp. I fremsættelsen siger ministeren, at bestemmelsen om, at hjemmehjælpen kan deltage i kursus for husmoderafløserne, er taget ud af loven, fordi det hører hjemme i omsorgsloven. Hvad vil det betyde reelt? Skal undervisningen ikke mere finde sted i fællesskab, som det sker for tiden, eller skal der fremover være kursus for husmoderafløserne, kursus for hjemmehjælperne og eventuelt også kursus for børnemedhjælperne? Det er noget af det, vi må drøfte i det kommende udvalg, men jeg kan på min gruppes vegne anbefale lovforslaget til velvillig behandling.

Eva Réo: Da man sidst ændrede i loven om husmoderafløserne — det var i 1963 — vedtog man, at alle kommuner inden for de kommende 5 år med 1. april 1968 som sidste frist skulle have en husmoderafløsningsordning. Det blev samtidig besluttet, at loven skulle tages op til revision i folketingsåret 1967-68.

Den sidste bestemmelse opfyldes nu med det lovforslag, som ministeren for familiens anliggender har fremsat. Den første bestemmelse: at det påhviler enhver kommunalbestyrelse at iværksætte en husmoderafløsningsordning, kniber det åbenbart mere med at fastholde eller gennemføre. Ganske vist er husmoderafløsningsordningen gennemført i størstedelen af kommunerne, men ikke overalt, selv om der har været åbnet mulighed for, at flere kommuner i fællesskab kunne etablere en husmoderafløsningsordning.

Nu foreligger det nye forslag, der rummer to nye tanker: at kommunerne får mulighed for at anvende husmoderafløserne som børnemedhjælperne alene, og at en husmoderafløser kan udsendes, som det hedder, som børnemedhjælper uden forudgående rekvisition fra en læge, når der i højst 4 dage skal føres opsyn med et sygt barn. Husmoderafløseren skal altså alene være opsyn for